

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. In eodem Concilio Romano proposita est alia adversùs Hilarium querela, quòd Projecto Episcopo infirmo & nescienti alium superposuisset Episcopoum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

seculari administratione perfunctum capitali aliquos condemnasse sententia. Manifestum erat Chelidonium non posse esse Episcopum, si ista vera erant. Itaque Hilarius coacta promunere suo synodo, cum accusatio testimoniis confirmata fuisset, Chelidonium monuit ut sententiam in se ipse diceret, neve expectare vellet episcopale iudicium; nolentem vero obsequi canonum dispositioni dejecit à fede episcopali, ut docent sanctus Leo & vetus codex M. S. monasterij Iurenensis à Chiffletio laudatus. Chelidonium verò, qui fortassis sciebat suspectam Leoni esse effusam illam Hilarij potentiam, Romam se contulit, ibique se injusto iudicio dejectum esse conquestus est apud Summum Pontificem.

V. Sciens ista Hilarius, Chelidonium secutus est, non ambitioso comitatu septus, nullis impedimentis, non rheda non equo vectus; sed ingressus iter pedibus, in equum omnino non ascendit; ut vel hinc colligi posset nihil intra Gallias ab eo præsumptum esse amore gloriae, sed studio tantum tuendae dignitatis Ecclesiae Arelatenensis. Romae positus, primum Apostolorum ac Martyrum memorias invisit, deinde Leonem, cum reverentia impendens obsequium, & cum humilitate deposcens ut Ecclesiarum statum more solito ordinaret, adstruens aliquos apud Gallias publicam merito excepisse sententiam & in Vrbe sacris altaribus increpasse. Venisse se, non tanquam accusatorem, nec ut causam diceret, sed ut iudicium sub praesentia sua factum familiari apud Leonem suggestionem sive sermone doceret legitimum fuisse, ne qua fraus ei subriperet. *se ad officia non ad causam venisse; protestandi ordine, non accusandi, quae sunt acta suggerere.* Addidit verba quae haud dubie Leoni visa sunt plena contumaciae, nimirum non toleraturum se ut sententia adversus Chelidonium lata retractaretur. Nam his verbis aperte ostendere videbatur non passurum se causas concordibus Episcoporum suffragiis definitas in provinciis Gallicanis rursus iudicari apud apostolicam sedem, & si Chelidonium absolveretur à Synodo Romana post dejectionem suam, non tamen habiturum se illum pro Episcopo, neque communionem ei suam impertiturum. Vnde illa Leonis querela, Hilarium Ecclesiarum statum & concordiam Sacerdotum novis praesumptionibus turbavisse, & sic Gallicanos Episcopos suae cupiisse subdere potestati ut se beato Petro Apostolo non pateretur esse subiectum, cuius reverentiam verbis arrogantioribus minuerat. Nam haec sunt ipsa Leonis verba, digna profecto quae referantur, cum ex his colligi possit quantus fuerit in hac causa Leonis dolor. *Sed hunc tramitem semper inter ma-*

iores nostros & bene tentum & salubriter constitutum Hilarius Ecclesiarum statum & concordiam Sacerdotum novis praesumptionibus turbavisse excessit, ita suae vos cupiens subdere potestati ut se beato Apostolo Petro non patiatum esse subiectum, ordinationes sibi omnium per Gallias Ecclesiarum vindicans, & debitam Metropolitanis sacerdotibus in suum jus transferens dignitatem, ipsius quoque beatissimi Petri reverentiam verbis arrogantioribus minuendo.

VI. Congregata synodo ob eam causam, ad eamque vocatus Hilarius, adfuit quidem, sed ea mente, quemadmodum colligitur ex epistola Leonis, ut non fineret iudicium suum retractari, multa haud dubie prolocutus de suprema auctoritate Conciliorum provincialium, quae retractari nullo modo possent si nihil dubietatis aut controversiae emerisset inter Episcopos iudices, adeoque Chelidonij causam, quae concordiae Gallicanorum Episcoporum decreto iudicata fuerat, in Romana synodo retractari non posse. Hic est enim, ut ego arbitror, sensus verborum Leonis, dum ait Hilarium, cum nihil rationabile haberet quod in Concilio Sacerdotum responderet posset, in ea verba erupisse quae nullus laicorum dicere, nullus Sacerdotum posset audire. Hic est tumor mentis quem Pontifex Hilario objicit. Absolutus itaque est in Romana synodo Chelidonium, non tamen ab Hilario susceptus, qui ejus communioni conjungi nullatenus adquevit, ut docet ejus vitae auctor.

VII. In eodem Concilio Romano nova adversus Hilarium proposita querela est, quod Projecto videlicet Episcopo infirmo & nescienti alium superposuisset Episcopum, invitatis civibus, idque in aliena provincia. Acceperat Leo literas à Projecto, quibus dolorem suum testabatur, itemque epistolam civium, ipsius Projecti & numerosa singulorum subscriptione firmatam, invidiosissimis contra Hilarium querimoniis plenam, quod *Projecto Episcopo suo egrotare liberum non fuisset, ejusque sacerdotium in aliam praefer suam notitiam esse translatum, & tanquam in vacuum possessionem ab Hilario pervasore heredem viventis inductum.*

VIII. Tertia adversus Hilarium proposita querela est, quod videlicet militaris eum manus per provincias sequeretur, illum vero armati praesidij praesumptione suffultum invadere per tumultum Ecclesias quae propriis amiserint Sacerdotes, ac sic officij publici ministerio ignotos invitatis populis Episcopos dari. Testatur istud Leo in eadem epistola, & legitur etiam in Novella constitutione Valentiniani III. lata pro confirmando isto Leonis adversus Hilarium iudicio. Sic enim loquitur